

L'Eloi Borràs continua navegant

Eloi Borràs, a la dreta, durant el lliurament dels Dracma el 2005.

ROSES | CARLES PARAMO

Per descriure la personalitat de l'Eloi no se m'acut res més que recordar què era el que, explicava, el feia sentir més honorat de ser català, de Roses i de pertànyer a la família de ca l'Alacantí, pescadors i republicans, lluitadors per la llibertat. Del temps de les penúries de la postguerra, explicava amb satisfacció que la barca que patronejava el seu pare, en arribar a terra, deixava una caixa de peix a disposició dels necessitats del poble que s'acostaven a

buscar quelcom per menjar. I si em diguessin que busqués una imatge definitiva ensenyaria aquella foto en la qual se'l veu, a principis dels 80, camí de Menorca, confeccionant, amb destresa d'un sastre, l'estelada que, amb orgull, va hissar al pal del Gínjol.

L'Eloi tenia la capacitat d'estimar de manera generosa tot allò que el voltava, per sobre de tot la família, més que marit era devot de la Paquita i més que pare i avi vivia per la Nuri, l'Enric i la Mireia, i les seves parelles i els seus néts.

Sense preveure-ho, per matrimoni, es va convertir en l'impressor de referència l'Empordà, a Can Montserrat. L'Eloi se'n sortia i molt bé de tot allò que es proposava i no només professionalment. A Figueres saben molt del seu bon fer i la seva implicació en les diferents entitats cíviques, socials i esportives en les quals es va integrar.

Mai es va desvincular, però, ni de Roses, ni del mar. Pertanyia a una generació que no va tenir opció per escollir professió. Obligat a viure i treballar fora de Roses sempre el vam tenir entre nosaltres.

Hauria triat treballar en el mar, segur, pescador, mariner o navegant, sempre en el mar i malgrat no haver-ho aconseguit n'era un expert. En sabia molt del mar i el defensava amb passió com a espai de generositat. Vaig aprendre molt veient-lo discutir entorn de la necessitat d'un port esportiu amb els pescadors, per fer-los entendre que la pesca i el turisme nàutic són complementaris. Més home de mar que altra cosa, els sabia parlar amb el seu llenguatge. Sabia alçar la veu al nivell de les altres veus, sense arronsar-se però sense tancar cap porta. Eren discussions de pescador. Desfogats, acabàvem tan o més amics que quan havíem començat... i va guanyar.

Fa uns anys, el poble el va distingir amb la Dracma de Roses ben merescudament. Juntament amb altres enamorats del mar i per a substituir un obsolet i elitista Club de Mar va fundar el Grup d'Esports Nàutics de Roses, de la forma més rosinca possible, unint un club tan poc elitistes com el dels submarinistes i el dels

windsurfistes amb uns pocs aficionats a la vela. Un club de clubs que va presidir durant més de 25 anys i ho va fer sense tenir res a oferir als socis. Sense cap instal·lació però amb gran il·lusió i capacitat de lideratge. Amb la seva empena, va aconseguir que centenars de socis, carregats de bona voluntat, obrissin Roses al mar, organitzant amb èxit grans esdeveniments de tots nivells, fins i tot mundial.

Orgull de ser rosinc

L'Eloi forma part de l'orgull de ser rosinc, els que l'hem voltat en la seva extensa vida al servei del poble ho hem fet enganxats per la seva bonhomia i facilitat per convertir en amics tots aquells que l'hem acompanyat en els seus projectes.

En el seu dia em va animar a assumir l'opció a l'alcaldia, no era del partit però les seves aportacions a la política local han estat i són importants. Empresari assenyat, rosinc enamorat, sense cap interès privat, va ser per a nosaltres un dels millors consellers i, arribats aquí, se'm fan presents dues altres persones que porto al cor i que, com ell, van patir la lluita per portar Roses pel camí del progrés i del seny: l'amic Toni Llobet, també fill de caleros, l'enginyer que va redactar i dirigir el projecte de cobertura de la riera dels Ginjolers i en Mario Font, rosinc de cap a peus, encara que nascut a Banyoles, un altre pilar en la tasca de fer possible que Roses visqui oberta al mar.

Tres homes de mar que la vida va deixar en terra, tres amics de l'ànima que avui naveguen plegats en la mar dels nostres sentiments.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2014/05/05/leloi-borras-continua-navegant/668052.html?utm_source=rss